

സൂറത്തുൽ "ഹുദ"

ദൈവിക കൽപനകളുടെ അധ്യാപനത്തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് സൂറത്തുൽ "ഹുദ" അവതരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദയവു ചെയ്ത് ഈ അധ്യായത്തിലെ 13 മുതൽ 19 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. ആ വചനങ്ങൾ ഈ അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ദൈവിക കൽപനകളെ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേപോലെ അവസാന ഭാഗവും വിശദീകരിക്കുന്നതിനു മുൻപായി, ന്യായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മുൻപു കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരുപാട് ഉന്നതമായ പ്രവാചകന്മാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻ നൂഹിന്റെ അധ്യാപനത്തെക്കുറിച്ച് 25 മുതൽ 49 വരെയും, പ്രവാചകൻ ഹുദിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 50 മുതൽ 60 വരെയും, പ്രവാചകൻ സാലിഹിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 61 മുതൽ 67 വരെയും, പ്രവാചകൻ ഇബ്രാഹീമിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 69-76 വരെയും, പ്രവാചകൻ ലൂത്രിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 77-83 വരെയും, പ്രവാചകൻ ശുഅയ്ബിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 85-95 വരെയും, അവസാനം മൂസാ നബിയുടെ അധ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 96-99 വരെയും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് 100-ാം ത്തെ വചനം മുതൽ വീണ്ടും നമ്മുടെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. അതിൽ പറയുന്നത് പൂർവ്വിക ജനത ഈ അധ്യാപനങ്ങളോടു കൂറമായാണ് പെരുമാറിയത്. പക്ഷെ അല്ലാഹു അവരോട് കൂറനായില്ല. അവർ പരസ്പരം തന്നെയാണ് കൂറന്മാരായത് എന്നാണ്. ഈ വിഷയം 109-ാം ത്തെ വചനത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ച ശേഷം വചനങ്ങളെ വീണ്ടും അതിന്റെ പാരമ്യതയിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

വചനം 12 ൽ അവിശ്വാസികളുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി പ്രവാചകന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാക്കിയ അടക്കിവെച്ച ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നതൊന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക **فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ** (ഫലത്താൽ താരീഖ് ബഅദ് മാ യൂഹാ ഇലൈക് വ ഖായിഖ് ബിഹീ സ്വദ്റക്)"...നീ ഒരുവേള നിന്നിലേക്ക് അയക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശത്തിൽ ചിലത് ഉപേക്ഷിക്കുകയും നിന്റെ മനസ്സ് വിഷമിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം..." നിഷേധികളുടെ പ്രതികരണങ്ങളാണ് നബിക്ക് ഇങ്ങിനെ വിഷമം വരാൻ കാരണം. പക്ഷെ അതു നീ കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും നീ എന്തു നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും. ഈ വചനത്തിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം 112-ാം ത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

“ഫസ്തഖിം കമാ അമർത്ത വമൻ താബ് മഅക് വലാ തത്ഘ് ഹുനഹു ബിമാ തഅമലൂന ബസ്വീർ. വലാ തർകബു ഇലല്ലാദീന ഉലമു ഫതമസ്സക്കുമുനാറു വമാലക്സം മിൻദുനില्लाഹി മിൻ ഔലിയാഅ സുമ്മ ലാ തുൻസവൂൻ .വ അഖിമിസ്വലാത്ത ത്വറഫ്ഹുനഹാരി വ സുലഫൻ മിനല്ലൈലി ഇന്നൽ ഹസനാത്തി

യുദ്ഹിബ്ബ സ്തയ്യിആത്തി ദാലിക ദിക്റാ ലിദ്ദാകിരീൻ"

“(അതിനാൽ നിന്നോടു കലപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നിന്റെ കൂടെ മടങ്ങിയവരോടൊന്നിച്ച്, അതിരുകവിയാതെ നീ ചൊവ്വേ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക. അവൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം കാണുന്നവനാണ്. അക്രമിച്ചവരിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചായുകയും അരുത്. എങ്കിൽ നിങ്ങളെ നരകം പിടികൂടും. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കൂട്ടാതെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും ഇല്ലാതിരിക്കെ പിന്നെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പകലിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തും, രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യഭാഗത്തും, നീ സ്വലാത്ത് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചിത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരമാണ്. അത് ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.)

ഇവിടെ طرّف എന്ന പദത്തിന് സാധാരണയായി "ഭാഗം", "അറ്റം" എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ നൽകാറുണ്ട്. എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയ ചുരുങ്ങിയതൊന്നെ തന്നെ വിശദീകരിക്കുന്നതാണല്ലോ?. ഉദാഹരണത്തിന് സൂറത്ത് ആലുഇംറാൻ 127 ൾ വചനത്തിൽ "ത്വറഫ്" എന്ന പദം ഭാഗം എന്ന അർത്ഥത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

" അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു ഭാഗം മുറിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി....."

അപ്പോൾ ഹുദ് നൂറ്റി പതിനാലാമത്തെ വചനത്തിൽ പറയുന്നത് സ്വലാത്തിന്റെ സ്ഥാപനം പകലിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തേക്കും വിസ്തൃതമാക്കാനാണ്. ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ പകൽ മുഴുവനും എന്നർത്ഥം. അതേ കാര്യം തന്നെ രാത്രിയുടെ ആദ്യഭാഗത്തും തുടരാനാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. അതായത് സ്വലാത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനം എന്ന പദ്ധതി രാവിലെ മുതൽ രാത്രി വരെ വളരെ ശക്തിയായും നിരന്തരമായും തുടരാനാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. രാത്രിയും പകലും എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഭൂമിയുടെ കറക്കത്തിനനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന രാത്രിയും പകലുമാകാം. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവിക കൽപനകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കാലം എന്ന അർത്ഥത്തിനാകാം. സൂറത്തു ഇസ്റാഇലിൽ "ദുലൂക്കി ശ്ശംസി" എന്നു പറഞ്ഞതിലെ ഇരുട്ട് ദൈവിക അധ്യാപനങ്ങളെ അവഗണിച്ച ഇരുളിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

മുകളിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും, സൂറത്തുൽ ഹുദിന്റെ തുടക്കം മുതൽ അവസാനം വരെ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ ദൈവിക ഗ്രന്ഥത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രചരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയമാണ്. ഇവിടെ നമസ്കാരം കണ്ടുപിടിക്കുക എന്നത് മിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ധിക്കാരമാണ്. സൂറത്ത് ഹുദ് ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെ ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുക.